

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 24-023

De aanklager is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 46431 op de klacht van de aanklager van de KNZB:

Datum uitspraak: 19 april 2024
Wedstrijd: De Teffers H4 – Zeester-Meerval H2 op 6 april 2024.
Overweging: vrijspraak
Sanctie: n.v.t.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van de beklaagde behandeld op 29 april 2024. De Commissie van Beroep is in deze zaak als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vicevoorzitter, mr. J. Anema, lid en mr. D. Schwartz, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder de gronden van het door de aanklager ingestelde beroep. Ter zitting is verschenen de aanklager. De beklaagde is niet ter zitting verschenen en heeft geen aanvullend verweer ingediend. De scheidsrechters zijn niet ter zitting verschenen, maar hebben eveneens aanvullende verklaringen ingediend.
3. In een brief van 9 april 2024 heeft de aanklager aan de beklaagde, ter afwikkeling van de tegen de beklaagde ingediende klacht, een schikkingsvoorstel gedaan van - kort samengevat- een onvoorwaardelijke schorsing van 8 wedstrijden. Dit aanbod is door de beklaagde niet geaccepteerd. Nadien is de zaak door de Tuchtcommissie behandeld en dat heeft geleid tot bovengenoemde uitspraak d.d. 19 april 2024. Vervolgens is aanklager van de uitspraak van de Tuchtcommissie tijdig in beroep gekomen bij de Commissie van Beroep.
4. In zijn rapport schrijft scheidsrechter V. dat sprake is van onbesuisd/onbeheerst spel waarbij er gebeten is. Er was al sprake van een ruw duel en na het incident werd er door de tegenstander geroepen dat hij was gebeten. Op verzoek van de Tuchtcommissie heeft de scheidsrechter een aanvullende verklaring ingediend, waarbij tevens een foto van een afdruk van een beet in een schouder is toegevoegd. De scheidsrechter verklaart voorts: *"Ik zag in mijn ooghoek de twee heren in kwestie bij elkaar liggen waarbij zij op een gegeven moment onder water gingen. Op een gegeven moment kwam zijn boven water; op dat moment bleek dat de een de ander had gebeten (de gebeten persoon riep)(ik heb een foto toegevoegd in de bijlage van deze mail van de bijtewond die naar mij is doorgestuurd direct na de wedstrijd, dit komt overeen met wat ik tijdens de wedstrijd heb gezien)."*
5. In zijn verweerschrift stelt beklaagde, voor zover ter zake doende, dat hij ten onrechte wordt beschuldigd van een bijtincident en dat hij tijdens de wedstrijd herhaaldelijk heeft gemeld dat er sprake was van onprettig gedrag en fysieke agressie van de tegenpartij.
6. In zijn aanvullende verklaring schrijft scheidsrechter V.: *"Beide scheidsrechters hebben waargenomen dat de twee heren bij elkaar lagen, en in het dwf wordt door mijn collega-scheidsrechter S. genoemd dat het slachtoffer naar hem is gezwommen om aan te tonen dat er is gebeten. Het slachtoffer had voor de wedstrijd nog geen bijtewond, en is er niemand anders die dit mogelijk had kunnen toebrengen op dat moment dan de beklaagde. Als scheidsrechter ben ik niet op de hoogte van het protocol wat beklaagde hier noemt, al snap ik wel zijn punt dat hij zijn kant van het verhaal had willen toelichten."* Scheidsrechter S. schrijft in zijn aanvullende verklaring onder meer: *"Ondanks dat ik en mijn medescheidsrechter niet direct hebben kunnen waarnemen dat de beklaagde een bijtewond heeft toegebracht, was het wel duidelijk dat de beklaagde en de gebeten persoon samen onderwater gingen en een duel aangingen, zonder teamgenoten in de buurt. Hierdoor kan de bijtewond alleen zijn toegebracht door de beklaagde of de gebeten persoon."*

7. In het beroepschrift en ter zitting wijst de aanklager op het rapport en de mededelingen van de scheidsrechter en komt hij tot de conclusie dat sprake is van excessief gewelddadig gedrag onder water met letsel tot gevolg.
8. De Commissie van Beroep oordeelt als volgt. Het is voor een tuchtrechtelijke veroordeling niet vereist dat onomstotelijk is komen vast te staan dat een beklaagde de verweten gedraging heeft begaan. De toetsingsmaatstaf is of het voldoende aannemelijk is dat de beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbare gedraging. Gezien het feit dat uit de verklaringen van de scheidsrechters blijkt dat de tegenstander voorafgaand aan het incident nog geen bijtwond had, de beklaagde en de tegenstander samen onderwater verdwenen en de tegenstander vervolgens bij het bovenkomen direct aangaf gebeten te zijn en inderdaad na de wedstrijd bleek van een bijtwond, acht de Commissie van Beroep het voldoende aannemelijk dat die bijtwond is toebracht door de beklaagde. Daarbij weegt de Commissie van Beroep ook mee dat door beklaagde geen plausibele verklaring is gegeven voor hetgeen de scheidsrechters hebben waargenomen, waaruit zou moeten blijken dat hij zijn tegenstander *niet* gebeten zou hebben.
9. Het bijten van een tegenstander is een ernstige overtreding die niet thuishoort in de waterpolosport. Om die reden acht de Commissie van Beroep een zware straf passend en gerechtvaardigd. De Commissie van Beroep onttrekt de beklaagde daarom onvoorwaardelijk het recht om deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin 8 bindende wedstrijden moeten worden gespeeld door het team waarvoor beklaagde als vaste speler is of wordt opgegeven.

De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 19 april 2024.
- b) De Commissie van Beroep onttrekt de beklaagde met ingang van 17 mei 2024 daarom onvoorwaardelijk het recht om deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin 8 bindende wedstrijden moeten worden gespeeld door het team waarvoor beklaagde als vaste speler is of wordt opgegeven.
- c) De Commissie van Beroep veroordeelt de beklaagde tot een bijdrage van EUR 82,25 in de proceskosten.

Nieuwegein, 16 mei 2024
mr. F.W Drost, vice voorzitter
mr. J. Anema, lid
mr. D. Schwartz, secretaris